Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 159 (1659) ♦ Середа, 27 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

Наче сон про терпку свободу, що насниться тобі раз на рік

Усі масові свята подібні одне до одного своїми атрибутами. Й кожне масове свято різниться... приводом. Шестиріччя української незалежності для киян розпочалося традиційно — квітами.

У тому, що вони бувають рогаті, вухаті, криволапі та носаті, переконала 42-га міська виставка у Печерському ландшафтному парку. З горщиками, наметами, мікроозерами сюди приїхали ботанічні сади та радгоспи. Таблички з написами вводили в оману: деякі назви не те що запам'ятати — прочитати неможливо.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША та Миколи БІЛОКОПИТОВА.

І ожила добра слава, слава України

Шостий рік відзначає Україна свою найголовнішу подію — проголошення Дня незалежності. Крок за кроком утверджується вона в світовому просторі.

Ось і минулої п'ятниці у палаці культури «Україна» зібралися керівники держави, визначні політичні діячі, корифеї нашої науки, культури, зарубіжні гості, щоб розділити наше велике торжество.

Урочисті збори, присвячені шостій річниці незалежності України, відкрив глава Київської міської державної адміністрації Олександр Омельченко. У президії —Голова Верховної Ради Олександр Мороз, Президент України Леонід Кучма, представники уряду, громадськості, почесні гості. З доповіддю з цієї нагоди виступив Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко. Здобуття Україною незалежності він назвав епохальним проривом у світовий простір. Хай далеко не все ще у нас виходить, сказав він, але й успіхи у становленні нашої державності очевидні. Ми з'явилися не в 1991 році, зауважив він, ми були в світі завжди, лише юридично акт незалежності було підтверджено шість років тому. Перемогла історична справедливість, до якої йшли ми важкою дорогою, ціною великих жертв. І ось ми стали органічною частиною глобальної історичної світової спільноти. Прийняття Конституції, річницю якої нещодавно відзначали, остаточно закріпило незалежність, самостійний шлях розвитку української держави.

(Закінчення на 2-й стор.).

Японія — країна далека. Та лише географічно

Учора розпочався офіційний чотириденний візит делегації парламенту Японії на чолі з головою палати радників Дзюро Сайто. В аеропорту Бориспіль гостей зустрів перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко.

Програма перебування гостей надзвичайно насичена. В перший день японські парламентарії відвідали історико-архітектурний заповідник Софія Київська. Сьогодні плановано зустрічі з керівництвом Верховної Ради, переговори у Комітеті у закордонних справах і зв'язках з СНД, у яких візьмуть участь депутати—члени групи україно-японської дружби. Японська делегація покладе вінки до могили Невідомого солдата, відвідає історико-архітектурний заповідник Києво-Печерська лавра, музей Чорнобиля. Окрім того, програмою візиту передбачено зустрічі з представниками виконавчої влади. Делегація також здійснить ряд поїздок регіонами України.

(Закінчення на 5-й стор.).

Щедрий урожай спортивної ниви

У дні, коли Україна відзначала шосту річницю незалежності, її найкращі спортсмени на змаганнях найвищого рангу прославляли Вітчизну лункими перемогами, високими результатами. Здобуто десятки нагород різного гатунку! Особливо відзначилася одеситка Олена Вітриченко. Виступаючи на турнірі з художньої гімнастики Всесвітньої універсіади, вона виграла чотири золоті медалі!

А в Чехії на чемпіонаті світу з авіамодельного спорту всі золоті медалі дісталися спортсменам України. Віктор Стамов, Олександр Адрноков та Євген Вербицький перемогли командою і кожний у своєму класі моделей.

Матеріали спортивної добірки читайте на 8-й стор.

Врожай-97

Списали на кузьку

Ілля надворі — новий хліб на столі, кажуть у народі. Є він і на Полтавщині, та дуже вже пісний. Відшуміли обжинки, а похвалитися нічим, бо такого низького урожаю область не знала більш як 20 років. Кожний гектар ранніх зернових дав лише по 22,4 центнера, це нижче, ніж торік, на 2,7 центнера. Зауважу: були роки, коли з гектара збирали по 35 центнерів —порівняти є з чим. Звідси і вал: з 510 тисяч гектарів посівів ледве нашкребли один мільйон тонн збіжжя. Шукати причини провалу по гарячих слідах — справа невдячна. І все ж фахівці одностайні у визначенні двох чинників, що перешкодили житниці країни підтвердити правоту землі-годувальниці...

(Закінчення на 6-й стор.).

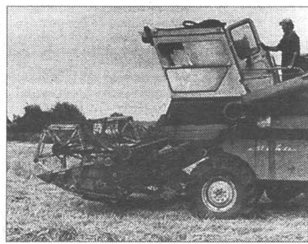

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Лист на першу сторінку

Чужий борг

У Законі про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про освіту» в статті 57 зазначено, що педагогічним працівникам, які працюють у сільській місцевості і селищах міського типу, а також пенсіонерам держава відповідно до чинного законодавства забезпечує безплатне користування житлом з опаленням і освітленням у межах установлених норм. Тож за вчителів квартплату сплачувала сільрада, а за лікарів — райлікарня. Нині все змінилося, хоч закон ніхто не скасовував. Нас виставляють боржниками з листопада минулого року: сільрада й лікарня відмовилися платити. Списки вивішують на дверях під'їздів. Їх бачать школярі й пацієнти. Це нас принижує, та не кожному поясниш, що то чужі борги.

Н. ТОЦЬКА, Л. ШТАНКЕВИЧ — усього 8 підписів.

Чапаївка
Пологівського району Запорізької області.

P.S.

○ Розпочав роботу традиційний Сорочинський ярмарок на Полтавщині.

○ Міжнародний валютний фонд надає Україні 542 млн. доларів у рамках кредиту Stand-by.

○ Створено композиційні портрети трьох убивць головного редактора «Вечерней Одессы».

○ У Донецькій області загинули два пілоти спортивного літака Як-52.

○ Більш як 24 кг ртуті знайдено на березі озера Лісове, що у Ватутінському районі Києва.

Замість репортажу

Наче сон про терпку свободу, що насниться тобі раз на рік

(Початок на 1-й стор.).

Неймовірно, що для стількох людей ці крихкотілі рослини — об'єкт обожнювання. Публіка збіглася така сама еклектична і пістрява, як і живі експонати. Старомодні банти, пелерини упереміш із актуальними платформами вливалися у квітуче розмаїття форм та кольорів. Стійкі пахощі парфумів підкреслювали свою «сурогатність» на тлі первинних запахів, винайдених природою.

Котрась із дівчат несамовито повторювала своєму супутникові: «Я давно мрію про таку квітку!..» І це лунало обнадійливо: хтось ще мріє і про квітку.

Я тут теж обрала собі мрію: сіро-рожеве листя на змієподібному стовбурі...

Утім, прелюдія до урочистостей була не лише життєрадісна, а й сумна. Пишні гірлянди чорнобривців і хризантем прикрашали мітинг з приводу відкриття на Солом'янській площі пам'ятника загиблим співробітникам органів правопорядку...

А в центрі Києва багатотисячна вільна орда інших мрійників вивчала на афішах перелік забав, спланованих міськими культструктурами та фінансованих відносно незалежними спонсорами. У переддень урочистої неділі молодь зосередилася на стадіоні «Динамо» — там зірки естради під'єднали фанів до динаміків, а разом з тим — і до благодійної акції «Незалежній Україні —відродження святинь». Наситившися музично-позитивними емоціями та чіпсами, нова генерація неохоче вгомонилася.

24-го різномастий натовп шукав собі розваг або не віддаляючись від епіцентру заходів — майдану Незалежності, або посунувши на Співоче поле —послухати концерт «Рідний край, моя ти Україно!» з участю творчих колективів Києва та області.

Найбарвистішим, мабуть, видалося театралізоване дійство «На землі ми — велика родина», що його підтримала торговельна марка «Арсенал». Майже водночас у Центральному парку культури до уваги відпочивальників різного віку було видовище «У вінок України».

Увечері всі жаліли двірників, яким наступного ранку довелося прибирати наслідки гулянь. А ще створювали групи підтримки збирачів пляшок: у цих скромних трударів теж було своєрідне свято.

Найщедрішою частиною дня виявився вечір. Його герої —лауреати премії «Золота жар-птиця», представлені «Таврійськими іграми», а також богемність, якою було пронизане все навкруги, привабили абсолютно різні верстви населення.

Юні міліціонери потаємно заздрили одноліткам, озброєних привілеєю пищати й дуркувати. Не спали, супроводжуючи на вечірній променад батьків, дітлахи. Як ведеться під час людних збіговиськ, вигравало громадське харчування. Біля комерційних шатер не припинялися битви за слабкоалкогольні напої.

І зірці не було де впасти. Проте навіть у цій суєті суєт був шанс знайти камерне таїнство для посвячених. Наприклад, під час шаленіння навколо співів Ірини Білик, біля Українського дому, під барельєфом із революційними солдатами. Тут під дудочку та бубен купка людей у вишиваному вбранні витанцьовувала щось миле і старовинне (коли ще таке побачиш?).

Розігрітий народ у некерованому броунівському русі чим ближче до ночі, тим більше перемагався передчуттям. Чого-чого! Певна річ — феєрверку. І коли, як у стереокіно, над задертими головами розсипалися жадані фонтани вогників, настав апогей гарячкового дня.

Із згасанням останньої цятки салюту на небі вмить завмерло і свято. Окупювочи метро, всі одразу замислилися... Кожен про своє... Туга — це нормальний підсумок розтягнутої на два дні чарівної миттєвості, що дає змогу забутися.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Про те, як святкували День незалежності в регіонах, повідомляють наші кореспонденти.

• Сімферополь

Цього дня у Донузлаві, військово-морській базі ВМС України, приймали гостей — учасників міжнародних навчань «Морський бриз-97». В урочистій церемонії підняття державних прапорів і мітингу взяли участь військові моряки з України, США, Болгарії, Румунії, Туреччини і Грузії, а також представники місцевої влади і громадськості. Моряки гостинно показували своїм колегам з різних країн і городянам, як вони несуть службу. Ввечері, після спортивних змагань військових моряків, на військово-морській базі відбулися концерти і святковий феєрверк.

• Одеса

Однією з найпомітніших подій, приурочених до свята, став I міжнародний фестиваль бойових мистецтв «Козацькі джерела». Крім українських, у ньому взяли участь спортсмени з Росії, Білорусі, Болгарії.

• Дніпропетровськ

Парки, сквери, майдани Дніпропетровська цього дня були сповнені веселощів, усіляких розваг, концертів тощо. Та чи не вперше так дружно і піднесено відсвяткували День незалежності селяни області. Приміром, у Томаківці весь день вирував святковий ярмарок. Саме впоралися з косовицею та обмолотом хліба, заразом й влаштували районні обжинки. Просто на ярмарку вшановували кращих комбайнерів-жниварів. Усі КСП —один поперед одного, змагаючися, чого тільки не вивезли на ярмарок зі своїх полів і ферм! А в селах Синельниківського та Криворізького районів відкрили нові газопроводи та вулиці.

• Хмельницький

Святкові заходи розпочалися з покладання квітів до пам'ятників Тарасові Шевченку та Богданові Хмельницькому, меморіалу Слави. Потім на центральних майданчиках міста виступали професійні і самодіяльні творчі колективи, грали оркестри, проводилися різноманітні спортивні програми, ярмарки тощо. Водночас у моно-театрі «Кут» стартував традиційний фестиваль «Розкуття-97».

Та хоч як старанно готувалися до цього дня, людей у місті було мало. Маючи три вихідні, хмельничани вирушили на городи збирати врожай.

• Луцьк

На радість відпочивальникам, мешканцям сіл Луцького району, дачникам було відкрито тролейбусний маршрут протяжністю більш як 11 кілометрів. На новому маршруті — нові тролейбуси. Подбала про це облдержадміністрація, виділивши 144 тисячі гривень. Крім того, на Театральному майдані Луцька відбулося всеміське віче під знаком єдності всіх національно-демократичних сил області. Лучани й гості міста милувалися творчістю учасників конкурсу дитячого малюнка на асфальті, композиціями квітів у центральному парку імені Лесі Українки.

І ожила добра слава, слава України

(Початок на 1-й стор.).

Важко переоцінити, зазначив Валерій Пустовойтенко, міжнародний вимір цього процесу. Стабільність, ясність мети, виважені послідовні кроки України з утвердження свого суверенітету, підтримання прогресивних тенденцій у світовому розвитку завоювали симпатію й авторитет нашої держави в усьому світі.

Ми підписали, сказав Прем'єр-міністр, низку важливих міжнародних документів, стали партнерами багатьох країн у політико-економічному розвитку, міжнародних фінансово-кредитних інститутів. Наша мета —органічно ввійти до європейського, світового ринків, поглибити економічні й культурні відносини з сусідами. А стратегічне завдання України — стати лідером у Східній Європі. Це звучить фантастично, але цілком нам під силу, зважаючи на науковий, людський, ресурсний потенціал держави.

Торкаючись внутрішніх проблем України, Валерій Пустовойтенко визнав, що держава, на жаль, і досі перебуває в затяжній економічній кризі. У житті народу змін на краще не сталося. Хоча є певні тенденції до поліпшення нашого життя. В ряді областей є десятки підприємств, що успішно працюють, нарощують виробництво продукції. Цього року працівники агропромислового комплексу, незважаючи на несприятливі погодні умови, успішно завершують жнива. Вони добилися найкращого врожаю за останні роки — понад 27 центнерів хліба з гектара.

Ми пишаємося успіхами київських і харківських літакобудівників, творцями вітчизняних комбайнів «Лан», «Славутич», власного тепловоза в Луганську.

Та й у соціальній сфері намітились, за словами доповідача, позитивні тенденції. Останнім часом, наприклад, уряд України виділив 1 мільярд 200 мільйонів гривень для погашення заборгованостей у заробітній платі, у виплаті пенсій і стипендій. Чітко діє графік повернення грошових боргів шахтарям. Розробляються законодавчі акти по наближенню пенсій до реального споживчого кошика.

Однак нам треба, сказав Валерій Пустовойтенко, чимало ще зробити, щоб Україна в економічному розвитку набула стабілізації, а згодом вийшла на рівень життя кращих країн світу. І почати необхідно з реального захисту власного товаровиробника, поглиблення інвестиційної політики, удосконалення бюджетного процесу, технічного переозброєння виробництва, боротьби з корумпованістю та злочинністю.

«За нас цього ніхто не зробить, — сказав Прем'єр-міністр. — А тому треба відмовитись від крайнощів в оцінці ситуації в державі — як від рожевого її бачення, так і від надмірного трагізму. Згуртованість, громадська злагода, патріотизм —ось що може стати запорукою розквіту нашої великої України».

Відбувся великий святковий концерт «Діаманти твої, Україно».

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Репліка

Просять... порушити Конституцію

Завдяки «зусиллям» чиновників з адміністрації Президента України журналісти, очевидно, ніколи не залишаться без роботи. Нещодавно прозвучала ще одна «викривальна» інформація про те, що Верховна Рада протягом двох місяців не розглядає пропозиції Президента України до закону «Про місцеве самоврядування в Україні». Але за цього не дано пояснень, що ж це за «доленосні» зміни, без яких не може існувати самоврядування в Україні. Тому для широкого загалу ми змушені внести, так би мовити, деяку ясність. Попередньо зауважимо, що Закон «Про місцеве самоврядування в Україні» підписано самим Президентом і введено в дію з часу опублікування. І ось тепер знову за рибу гроші.

Перше, що не влаштовує главу держави, це формування районних і обласних рад шляхом прямих виборів. Президент вважає за краще, щоб ради формувалися з числа сільських, селищних, міських і районних голів. По суті це означає, що народ, який за Конституцією є єдиним джерелом влади і здійснює її безпосередньо через органи державної влади та самоврядування, усувається від цього процесу.

Друге, теж дуже важливе, — на Банковій вважають, що до наступних виборів усупереч статті 120 Конституції України слід продовжити суміщення посад голів рад і голів держадміністрацій. Це, звичайно, теж можна занести до «активу» принципових борців за чистоту Основного Закону України.

І третє — формування виконкомів. В адміністрації Президента вважають за краще, щоб цим одноосібно займався голова, а не рада.

Отже, якщо узагальнити найважливіші положення послання з Банкової до Верховної Ради, то Україну можна вітати з новим розумінням демократії, яке, щоправда, у цивілізованих країнах назвали б початком диктатури.

Василь ЮРЧЕНКО.

ПОВЕРНУТИ НАДІЇ

Народний депутат Павло Лазаренко в своєму виборчому окрузі розповів виборцям про власне бачення перспектив українського суспільства і свої плани на майбутнє.

Свого часу Дніпропетровщину в колишньому Союзі славило і село Василівка. Те, що тут відбувалося, було наче виняткове і незвичайне. Називалося це експериментом: коли сотні мальовничих сіл занепадало з тавром неперспективних, натомість будувалися показові агромістечка, які ніби й мали зітерти грані між містом і селом. Василівці на Дніпрі й випала така доля —казали, що їй пощастило. Тут звели десяток багатоповерхових житлових будинків, інженерно-комунальну мережу, інфраструктуру, а присадибні ділянки винесли геть за межі населеного пункту...

І ось тепер голову Василівської сільської ради Івана Лисенка треба розуміти так: влада має з містечком халепу, не знає, що з ним робити. Давній експеримент з агромістечком обернувся, по суті, злом для його земляків і вдруге виходить боком місцевому господарству «Перемога». Новобудови виснажили його, а сьогодні житловий фонд для цього КСП, справді, мов камінь на шиї потопаючого.

Голова господарства Сергій Степанов чесно признався Павлу Лазаренку: хоч урожай видався пристойний, але техніка стара, бо на її оновлення майже десять років не знаходилося коштів, тому такі труднощі зі збиранням ранніх зернових. Окрім того, за використаний газ господарство уже два роки не платить, пенсійному фонду теж винне круглу суму. З піврічною затримкою виплачує своїм працівникам зароблені гроші, а середньомісячна платня — 70 гривень.

А це передусім і цікавило голову обласної ради Павла Лазаренка. Побувавши майже у всіх сільських радах Солонянського району, він з'ясовував, з якими бідами, болями та проблемами, за якою допомогою звертаються сьогодні люди до місцевої влади.

Як розв'язати ці проблеми, виборці Солонянського району захотіли почути від свого депутата Павла Лазаренка. Ось що він сказав.

Перше. Обласна рада має повноваження і можливості сприяти покращенню життя людей на селі. Щойно відбулася нарада голів в постійних депутатських комісіях, на якій домовилися: питання соціального захисту населення відтепер будуть пріоритетними для обласної ради.

У вересні планується сесія, на якій обговорять, наскільки готові до зими соціально-комунальні «тили» для мешканців області. У жовтні на сесію буде винесене питання щодо вчасних і повних розрахунків із пенсійним фондом і виплат пенсій.

Друге. Можна, звичайно, затівати знову щось на зразок синельниківської або юр'ївської епопей, та сьогодні, вважає Павло Лазаренко, настали часи для масштабніших варіантів комплексного відродження українського села. Обласна рада запросила на Дніпропетровщину провідних економістів і юристів держави, щоб разом напрацювати дієздатну програму і навіть проект відповідного закону.

Третє. Втілювати таку політику Павло Лазаренко небезпідставно збирається і через Верховну Раду, і через співпрацю з однією з партій. Адже важливо структуризувати парламент, привести певні політичні сили до влади, щоб вони нарешті повністю відповідали за роботу уряду і соціально-економічні перетворення в державі. 28 серпня на сесії Верховної Ради Павло Іванович проголосить, до «якого берега він пристає», і відразу, як пообіцяв своїм виборцям, розпочне активну депутатську та політичну діяльність. А найбільше його приваблює партія, яка зараз формується — «Громада». Павло Лазаренко запевнив, що над усе «Громада» відстоюватиме національні багатства і цінності та споконвічне почуття власної гідності і спроможності. Вкупі це складе ту національну ідею, якої так не вистачає досі нинішнім владним структурам і політикам України.

З цим, судячи з усього, погодилися виборці Павла Лазаренка.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

ЗА УСІХ незаперечних здобутків державотворення і розвитку слід визнати: уроки шести років незалежності України не дають спочивати на лаврах ані владі, ані кожній людині зокрема. Надто багато не розв'язаних досі і суспільних, і економічних, і політичних проблем. Становлення держави відбувається не безболісно. Про це, власне, думки народних депутатів України. Вони не лише констатують становище держави і її громадян, а й прогнозують подальший наш поступ на цьому шляху.

УРОКИ ШЕСТИ РОКІВ

За реформи сплачено максимум

Михайло ЧЕЧЕТОВ, фракція «Соціально-ринковий вибір»:

— Є три основних здобутки шести років незалежності України. Це ухвалення Конституції, введення національної валюти і стабілізація її курсу.

А чи можна було досягти більшого? Так, можна. Необхідно розв'язати одну з найважливіших, кардинальних проблем. Вона досі не була розв'зана жодним урядом, жодним президентом: як досягти загальної фінансової стабілізації на макрорівні й довести цю схему до мікрорівня, до підприємств для запуску виробництва. Якщо вдасться розв'язати цю проблему, запрацюють підприємства, буде і зарплата і пенсія. І ось у контексті цього я позитивно сприймаю заяви Прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка про те, що треба наводити порядок у структурах виконавчої влади, і тезу про захист вітчизняного товаровиробника, але ще більшою мірою я позитивно оцінюю зміни в економічному блоці уряду. Я маю на увазі призначення на посаду міністра економіки голови Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Віктора Суслова. Це спеціаліст, професіонал найвищого класу, людина, котра досконало володіє питаннями кредитування, фінансування, банківської справи.

Подальше проведення реформ за рахунок населення далі вже неможливе. Тезу «реформи будь-якою ціною» слід зняти з порядку денного. Є таке поняття: соціальна вартість реформ, тобто ціна, яку населення згодне заплатити за проведення реформ. У нас люди платять зниженням життєвого рівня, затримками заробітної плати, низькими пенсіями і зарплатами, нестабільністю виробництва, зростанням безробіття, високою смертністю тощо. До певної межі суспільство може терпіти, орієнтуючись на світло в кінці тунелю, сподіваючись на те, що реформи почнуть давати соціальну віддачу. З моєї точки зору, вже сплачено граничну вартість реформ.

А щодо того, скільки ще терпіти, то, якщо ми хочемо досягти в цифрах рівня 88-го року, треба ще років вісім. Але ми вийдемо на іншу якість здобутків.

Було неможливо самостійно господарювати, життя минало в чергах, за кістки люди билися, з-під прилавка все діставали. Пам'ятаєте, тоді казали: от би прийти у магазин і купити те, що хочеш. Нині все є. Тепер інший клопіт: як купити. Розв'язано найпростіше — ліквідували черги. Тепер завдання — підвищити купівельну спроможність людей, дати можливість відчути стабільність. Отже, йдеться про нову якість здобутків.

Цинізм режиму не знає меж

Юрій ОРОБЕЦЬ, депутатська група «Реформи»:

— По суті, удвічі збільшилася частка тіньової економіки, вона вже надійно перевалила за 50 відсотків. І якщо ці темпи збережуться, то на десятиліття незалежності вся економіка буде тіньова. Ми вже не є 50-мільйонним народом: якщо темпи вимирання залишаться такими ж, як нині, то через 50 років не буде жодного українця в країні. І вже Італія нас має доганяти у частоті зміни урядів. А причина зміни урядів та сама, що в Італії.

Мені здається, що скоро ми доженемо Німеччину за кількістю «Мерседесів» на чиновну душу. У той час, коли в нас триває безпрецедентне скорочення чисельності населення, глави адміністрацій мають влаштовувати для дружини Президента своєрідні показові спектаклі «Діти України — дружині Президента». Цинізм влади вже не знає меж. Доходить до патологічного. Якщо говорити й далі в такому гротескному тоні, то режим Л. Кучми може ввійти в Книгу рекордів Гіннесса за кількістю скандалів. Отже, перед Україною є три варіанти розвитку подій. Або нічого не змінюється і, якщо ще два роки такого правління, то в Україні розвалиться все. Буде тотальна мафіозна держава, і ми постанемо перед глобальним фінансовим і соціальним крахом. Якщо буде дуже сильна влада війна за зміну цієї влади, то вона триватиме довго. Такі бої також виснажливі для держави. Тому виникає третій шлях —швидка зміна цієї влади: запропонувати Президентові відмовитися від своїх повноважень, провести достроково президентські вибори. Якщо це не вдасться, то оголосити Президентові імпічмент як негарантові Конституції. Це реально зробити шляхом запровадження партійної відповідальності в суспільстві, проводячи нові вибори на партійній основі. Це один момент. Другий — дострокова зміна Президента, обов'язково наведення справжнього порядку в державі. Думаю, що найофіційніші посадові особи повинні понести заслужену відповідальність. Я розумію, що всіх на нари не посадити.

Треба йти на легалізацію капіталу, щоб він запрацював на суспільство. Якщо буде вжито цей комплекс заходів, то бізнесова еліта здаватиме корумпованих чиновників пачками. Так, можуть запитати, чи є в суспільстві така сила, котра могла б здійснити зміну влади, і чи на зміну нинішній не прийде ще гірша? Та якщо на перших президентських виборах у нас був один реальний кандидат у президенти, то на других було вже два реальних претенденти. Зараз їх уже чотири. Отже, ми бачимо, що певним чином під президентську гонку суспільство структурується в основному в чотири команди. Це об'єктивно і це означає, що вже нема того супермонополізму, який був після проголошення незалежності України. Це і є, мені здається, запорука того, що кандидати в президенти, їхні команди і клани, котрі їх підтримують, не допускатимуть зловживань. Мені здається, якщо будуть в опозиції два перші президенти до третього, то порядку в державі буде більше. А вже за четвертого президента, коли три кандидати будуть в опозиції до четвертого, то є шанси, що ми йтимемо далі демократичним шляхом. Щодо інтелектуальних якостей кандидатів у президенти, то мені здається, що три інші на порядок мають більшу спроможність, ніж теперішній Президент. Це класичний чотирикутник: Л. Кучма, П. Лазаренко, Є. Марчук і О. Мороз.

З архіву «Голосу України»

Коли Л. Кучма вступав на посаду, то в своїй тронній промові він сказав, що коли прийшов новий директор, то попередній дав йому три конверти. У першому була порада: вали все на свого попередника. У другому: коли важко, обіцяй, а в третьому — готуй три конверти. Так от, Л. Кучма недаремно сказав про ці три конверти. Він сам написав значно більше конвертів. «Вали на попередника» — було, обіцяв — і реформи, і «чисті руки», валив на Верховну Раду (це новий конверт), валив на Масола, Марчука, Лазаренка. Як у казці Андерсена, Король прикривався конвертами, наче фіговими листочками. Але всі бачать, що в принципі Король голий. Завдання відповідальних політиків полягає в тому, щоб захистити суспільство від стриптизу Короля.

Прогноз на недалеке майбутнє може бути таким: однозначно буде обрано новий парламент на антикучмівських гаслах. І він розправиться з Президентом так, як розправився з Леонідом Кравчуком. Тобто після обрання нової Верховної Ради однозначно буде відставка Президента. Щодо поправки в Конституцію про продовження повноважень парламенту до 5 років, то вона не буде внесена. Це видно.

Утім, кажуть, що результати виборів залежатимуть від «грошових мішків». Звернімося до класики. Перше покоління — це розбійники, друге — це банкіри, третє — політики. Ми нині перебуваємо десь між розбійниками і банкірами. Але в нас усе відбувається пришвидшено. Тож через кілька років у нас вже з'явиться справді покоління політиків, котрі мислитимуть правовими категоріями. Сформується власне національний капітал. Ми мусимо через це пройти.

Наш Президент це буде перший Президент, якого «підуть у відставку» на основі процедури імпічменту, можливо, не на основі її завершення. Але в ході цього він зрозуміє, що так далі жити не можна. Завдання еліти допомогти йому в цьому.

Підстави для імпічменту Президента — це трастові афери, а також підпис на секретних картах і на прикінцевих документах, присвячених здачі Севастополя, і узаконення бази іноземних військ на території України.

У світі немає альтруїзму

Валерій МІШУРА, фракція комуністів:

— Ми починаємо втрачати незалежність. Держава буквально роздерта політичними суперечками. І політику не ми робимо в державі, а нам її нав'язують і диктують. І зовнішню, і внутрішню. Політику диктують фінансові кола, котрі не бажають бачити Україну сильною, і зі Сходу, і з Заходу. У світі немає альтруїзму. Є лише боротьба за національні інтереси. Ми втрачаємо економічну незалежність, маємо фінансову, правову, військову, духовну залежність. Усупереч нашому українському менталітету, якщо брати, скажімо, від козацтва, нам нав'язують зовсім інші норми життя, правові форми. І це дуже страшно для мене, як для патріота України. Що б там хто не казав про те, що ми антидержавники.

Людина і держава не можуть бути цілком вільними. Є певна міра свободи. Якщо нам нав'язують моделі життя, зовсім не характерні для українського народу, то це не свобода. Ми перетворилися на третьорозрядну в усіх відношеннях країну.

Україна в 1991 році отримала геніальний шанс для самостійного національно-державного розвитку — і він не використаний. Бо у нас не було національної програми створення соціально орієнтованої ринкової економіки. І замість цього — шокова терапія, гіперінфляція, приватизація... Ми й сьогодні ще не маємо, на мій погляд, саме національної соціально-економічної ринкової програми.

У нас нема нині об'єднувальної національної ідеї. У США це американська мрія — кожна «попелюшка» може стати президентом. Я колись пропонував національну ідею — єдність територій і народів України. А звідси і двомовність, єдиний підхід до формування програм. А в нас вони різні, ці підходи, починаючи від субсидій і закінчуючи культурою.

Тобто цю національну об'єднувальну ідею ще не виробили.

Пора романтики, і позитивної, і негативної, вже давно минула. Працювати треба і знати, на що. Після війни відбудова трималася на патріотизмі. Нині такого патріотизму немає. Особливо у тих, хто вже набив кишені. А в тих, кого обдурили, саме з цієї причини патріотизм відсутній.

Та й влада всі ці шість років вирішувала проблеми зовнішні. Прапор, армія, кордони... Звичайно, це потрібно, але в першу чергу зусилля треба спрямовувати на розв'язання внутрішніх проблем. Зосередити увагу на людині, на тому, як їй живеться. Один з уроків такий: держава кинула людей напризволяще. Вона виявилася незалежною від свого народу. І кожен сам на сам із своїми проблемами. Тому найперше, що має зробити влада, зрозуміти: людям потрібна робота, житло, освіта.

Переконаний, що не може бути безболісного переходу від соціалізму до печерного капіталізму. Коли інші держави у світі, навпаки, прагнуть гуманізації, соціального благополуччя тощо. Тому і нам слід повернутися на соціалістичний шлях розвитку. Якщо мову вести про те, щоб вийти на рівень розвитку прогресивних країн (Швеція, Швейцарія, США, Великобританія — хоча там не все так однозначно), то нам років із 15 треба. Для цього слід бути господарями у себе в країні. Багато залежатиме і від того, що і як робитимемо новий уряд. А Валерій Пустовойтенко, мені здається, прагматична людина. І якщо він зможе щось зробити, хоча б навести порядок серед державних службовців, то люди можуть повірити цій владі. Й тоді може бути інший розклад. Але навряд чи це під силу зробити так швидко.

Записала
Світлана ПИСАРЕНКО.

Статус національного зобов'язує

До обліково ї і контрольно-ревізійної роботи, а також економічно-фінансового регулювання підприємництва наукові методи світового рівня впроваджуються, на жаль, неквапом. Проте вже сьогодні очевидно, що це — справа державної ваги. Тож потрібна якісно нова підготовка бухгалтерів, аудиторів, працівників кредитних установ, банків, менеджерів. З ректором відомого вузу — Київського національного економічного університету — професором Анатолієм ПАВЛЕНКО наша бесіда розпочалася саме з визначення статусу цього університету.

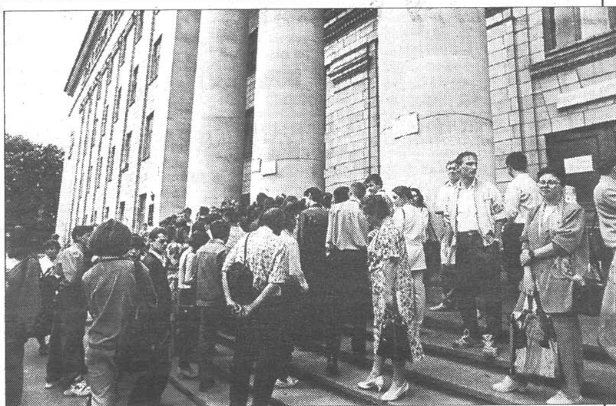

— Наш університет сьогодні — найбільший в Україні навчальний економічний заклад. До його складу входять: базовий вищий навчальний заклад, Криворізький економічний інститут, Кримський факультет, Сімферопольський та Київський технікуми, Чернігівський навчальний центр. Кількість студентів, які навчаються за усіма формами навчання, перевищує 14 тисяч чоловік. Підготовка фахівців здійснюється за професійними спрямуваннями: «економіка», «менеджмент», «право» (10 спеціальностей), за кваліфікаційними рівнями: бакалавр, спеціаліст, магістр. Авторитет вузу грунтується на вдалому поєднанні багатьох традицій, які формувалися протягом 90 років існування.

— Анатолію Федоровичу, як враховуються нові реалії в економіці й суспільстві стосовно змісту економічної освіти?

— У нас повністю поновлено засади економічної освіти, сформовано та запроваджено нові спеціальності з міжнародної економіки, маркетингу, економіки підприємства, аграрного, виробничого, адміністративного та інформаційного менеджменту.

Змінився зміст підготовки фахівців із традиційних спеціальностей, таких як бухгалтерський облік та аудит, фінанси і кредит, статистика, управління трудовими ресурсами. Минулий рік увійшов в історію університету як рік першого випуску магістрів.

За останні 5 років освоєно 377 нових дисциплін, підготовлено 695 найменувань навчально-методичної літератури, видано 35 підручників, з 150 традиційних дисциплін цілком оновлено програми та навчально-методичне забезпечення. Бібліотечні фонди поповнено 42 127 найменуваннями сучасної економічної та більш як 6 000 — іноземної спеціальної літератури.

— А хто безпосередньо готує такі потрібні для бізнесу й менеджменту кадри?

— Ми дуже ретельно стежимо за підвищенням кваліфікації викладачів. Надаємо творчі відпустки для завершення кандидатських та докторських дисертацій, сповна оплачуємо видавничу діяльність. Мережа спеціалізованих вчених рад з економіки є найбільш розгалуженою в Україні і складається з чотирьох докторських рад за десятьма спеціальностями та однієї кандидатської за трьома спеціальностями. Серед спеціальностей переважають нові, такі як «теорія макроекономіки», «кредит, банківська справа та грошовий обіг», «економіка підприємств і форми господарювання», «управління, планування та державне регулювання економіки» та ін.

У радах університету останнім часом захистили докторські дисертації — 39, кандидатські — 225 учених. Опубліковано 640 наукових робіт, з них 34 монографії.

— У цьогорічному указі Президента України, яким очолюваному вами університету надано статус національного, вказується, зокрема, і про міжнародне визнання його діяльності. Що за цим стоїть?

— Насамперед міжнародне співробітництво та його результати.

Звісно, не можна сформувати сучасне економічне мислення без вивчення процесів і реалій економічного життя усього світу, запозичення кращого досвіду розвинених країн і в галузі економіки та управління, і в сфері освітньої діяльності. Багаторічний досвід науково-дослідної роботи, тісний взаємозв'язок вчених університету з науковими центрами України та інших держав, серед яких Німеччина, Франція, Австрія, Канада, США (куди щорічно направляємо на навчання і студентів), зумовили формування у нас 6 наукових шкіл.

Серед програм, виконуваних в університеті, 6 —загальнодержавного рівня та одна («Вища освіта Росії, України та країн Європейського співтовариства: структура та фінансування») за програмою ІНТАС разом з ученими університету Единбурга (Великобританія).

Університет бере активну участь в європейських програмах TACIS, завдяки чому в нас створені Українська фінансово-банківська школа та Інститут розвитку фондового ринку. Загальний обсяг фінансування — 3,2 млн. екю. За програмою провадиться попередня розробка проекту «Менеджмент в освіті». Обсяг фінансування — 50 тис. екю.

— Відомо, що провідні вчені університету беруть участь у розробленні проектів законів, інших нормативних актів вищих органів державної влади, зокрема: про власність, про фінансову систему регулювання грошового обігу, про ринок цінних паперів та фондову біржу, про податок, про банки й банківську діяльність, про аудиторську діяльність. Це дуже відповідально...

— Ось чого ми ніколи не уникали й не боялися, то це відповідальності. Вважаємо, що посідаємо провідне місце серед навчальних закладів економічного профілю завдяки глибині та якості навчального процесу. Міністерство освіти довірило нам функцію науково-методичної координації підготовки економістів і менеджерів в державі, а два роки тому університет було прийнято до складу Міжнародної асоціації навчальних закладів, що мають програми магістрів ділового адміністрування та забезпечують їх на рівні міжнародних стандартів. Отже, статус національного —це не аванс, не дарунок. Ми його заробили і, впевнений, підтвердимо будь-коли.

Інтерв'ю вів Анатолій ОСАДЧИЙ.

У деяких засобах масової інформації було надруковано матеріали про те, що наші співвітчизники вже одержали можливість звертатися до Європейського суду з прав людини. Стаття 55 Конституції України закріплює право людини і громадянина на судовий захист, у т. ч. у відповідних міжнародних судових установах. І тільки після ратифікації Верховною Радою України Європейської Конвенції з захисту прав і основних свобод людини (17 липня ц. р.) така можливість стала реальністю.

Про деякі питання щодо захисту прав громадян у міжнародних судових установах наша розмова із заступником голови Верховного Суду України Петром ШЕВЧУКОМ.

Поспішайте повільно,

або Чи є можливість скористатися правом звернення до міжнародних судів

— Петре Івановичу, що означає для судів України ратифікування такого важливого документа, як Європейська Конвенція з захисту прав і основних свобод людини?

— У галузі судочинства — настання дуже важливого етапу — етапу застосування цієї Конвенції, застосування норм міжнародного права в галузі захисту прав і свобод громадян.

— Чи є проблеми в цьому?

— Якщо говорити про проблеми застосування Конвенції, то необхідно відзначити, що головна проблема — це формування бази національного законодавства України, яке відповідатиме і міжнародним, і європейським стандартам, у т. ч. і ратифікованій Конвенції.

— Чи відповідає чинне законодавство України критеріям, установленим у міжнародних актах?

— Загалом думаю, що ні. Єдиний документ, який є в Україні й відповідає всім стандартам — і міжнародним, і європейським, — це Конституція України. Більше того, Конституція України на порядок вище ставить питання захисту прав і інтересів громадян.

Мене як суддю дуже турбує, яким саме чином застосовуватиметься ця Конвенція в судах України.

Після ратифікації Конвенції вона стає частиною національного законодавства.

Якщо звернутися до Конвенції, то її норми носять загальний характер, тобто саме тлумачення Конвенції й розкриття сутності цих положень проходить через конкретні рішення Європейського суду з прав людини. Таким чином, для того, щоб застосовувати цю Конвенцію, особливо судам, потрібно ознайомитися з тими рішеннями, що їх приймав Європейський суд у галузі захисту прав людини з конкретних питань. На жаль, до цього часу ні правоохоронні органи, ні суди, ні інші органи не мають тих рішень, які були ухвалені Євросудом. Друга сторона проблеми — як застосовувати цю Конвенцію судами під час здійснення правосуддя, не маючи узагальнення конкретних рішень Євросуду?

Наші суди звикли застосовувати тільки національне законодавство, в якому досить детально регламентуються ті чи інші позиції й робиться примітка, як діяти в тій чи іншій ситуації під час розгляду конкретної справи.

Європейське законодавство, в т. ч. Конвенція, орієнтується на застосування прецедентної форми права, яка раніше в нашому законодавстві не застосовувалася, тобто якщо Європейський суд з прав людини ухвалив рішення з конкретної справи й провів таким чином свою позицію у тлумаченні Конвенції, значить, це тлумачення обов'язкове буде і для всіх національних судів держав-учасниць, що підписали цю Конвенцію.

Тому, з одного боку, дуже добре, що ми ратифікували Конвенцію, з іншого боку, — сьогодні, ми не готові реально її застосовувати в практичній діяльності судів. Потрібно було перед ратифікацією Конвенції провести певну роботу, зокрема ознайомити населення України із змістом Конвенції.

— Відповідно до ст. 57 Конституції України закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, не доведені до відома населення, є нечинні, то чи можна вважати, що Конвенція стала чинною? Чи не має тут колізії за наявності принципу, що норми міжнародного права мають більшу силу, ніж норми національного права?

— Якщо виходити з нашої Конституції, то вважати Конвенцію чинною не можна. Враховуючи, що Конвенція стала частиною національного законодавства, передусім треба хоча б оприлюднити її.

— До яких саме міжнародних судових установ має право звертатися громадянин?

— Поки що тільки до Європейського суду з прав людини (м. Страсбург, Франція). Стосовно інших міжнародних судів, то в Конвенції така можливість закріплена з перспективними можливостями щодо захисту своїх прав і свобод. Тобто сьогодні Україна приєдналася до Європейської Конвенції з захисту прав і основних свобод людини, в майбутньому, може, буде ратифіковано й інші документи, які передбачатимуть забезпечення прав людини в інших судових установах.

— Розгляду в міжнародних судових установах підлягатимуть усі справи (кримінальні, цивільні, про адміністративні правопорушення) чи є якісь обмеження?

— Обмежень немає. Якщо йдеться про порушення прав людини в будь-якій галузі права. Але хочу підкреслити, що Євросуд розглядає одиничні справи, сподіватися на те, що він розглядатиме всі справи, які пройшли розгляд в українських установах та мають забезпечувати охорону прав і свобод громадян, не доводиться. Процедура розгляду справ у Євросуді дуже складна і за часом довга. До речі, процедуру звернення до Європейського суду врегульовано не тільки в Конвенції, а й більш детально в Регламенті Євросуду, про який ми ще нічого не знаємо.

— Таким чином, Європейський суд можна розглядати більше як орган, який формує законодавство тієї чи іншої держави — учасниці Конвенції, а вже потім як орган, що безпосередньо розглядає окремі справи щодо захисту прав людини?

— Так.

— Як ви вважаєте, чи не потрібно внести відповідні зміни до нашого процесуального законодавства, де визначити порядок звернення громадян або юридичних осіб до міжнародних судів?

— Сам порядок регламентований Конвенцією і Регламентом Євросуду, тому я вважаю, що приймати окремі документи, які встановлюють процедуру звернення до Євросуду, немає потреби. Справді, ми сказали, що людина має право на звернення до міжнародних судів, але не сказали, як це зробити. Тому вважаю, що така постановка питання доречна. Може, й не потрібно приймати окремий закон, але зробити пояснення необхідно. Яким чином це буде зроблено — то інше питання.

— Дякую за бесіду.

Бесіду вів Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Позиція КНДР щодо об'єднання Кореї

ПРО ПОДІЇ, що відбуваються на Корейському півострові, писати досить складно. Сьогодні ми пропонуємо вам інтерв'ю з Надзвичайним і Повноважним Послом КНДР в Україні Чжо Сон Бомом, який роз'яснює позицію його держави з цього питання.

— За день до початку попередньої чотиристоронньої зустрічі в Нью-Йорку, у якій узяли участь КНДР, Південна Корея, США та Японія, товариш Кім Чен Ір опублікував працю «Послідовно втілимо в життя заповіти великого вождя товариша Кім Ір Сена про об'єднання Кореї», ще раз підтвердивши позицію КНДР.

Як вам відомо, товариш Кім Ір Сен помер 8 липня 1994 року. До останньої хвилини свого життя він докладав величезних зусиль для об'єднання країни. І останній документ, що він підписав, стосувався об'єднання Кореї. У своїй праці шановний товариш Кім Чен Ір відзначив, що заповіти товариша Кім Ір Сена має бути втілено в життя.

— На думку північнокорейської сторони, грунтуючись на яких засадах слід розв'язувати корейську проблему?

— Воз'єднання Кореї повинно здійснюватися на підставі трьох хартій. Перша хартія визначає принципи об'єднання Кореї: самостійність, мирне об'єднання і велика національна консолідація. Про це Північна Корея і Південна Корея домовилися ще 1972 року. А 1980 року президент Кім Ір Сен виступив із пропозицією здійснити об'єднання Кореї на основі конфедерації. А для цього необхідно погодитися з тим, що обидві суспільно—політичні системи (соціалістична й капіталістична) мають право на існування в Кореї, створити єдиний конфедеративний уряд, до якого увійшли б представники як Північної, так і Південної Кореї. Одне слово, керуватися принципом: одна нація — одна держава, дві системи — два уряди. Спочатку, коли було запропоновано створення конфедерації, багато хто сумнівався в реальності такої ідеї. Але, як бачите, за такою самою схемою до Китаю було приєднано Гонконг...

— Офіційний Сеул також виступає за об'єднання Кореї, однак поки що переговори не увінчалися успіхом. У чому головна відмінність у поглядах?

— Південна Корея виступає за об'єднання на основі єдиної політичної системи. Ось у цьому головна відмінність. Але ми вважаємо: якщо спробувати об'єднати два регіони на основі однієї політичної системи, то це обов'язково призведе до війни. Адже ані КНДР не збирається сходити із соціалістичного шляху, ані Республіка Корея не бажає відмовлятися від капіталізму. А якщо почнеться війна і півострів перетвориться на попелище, то чи потрібне об'єднання такою ціною?

У своїй праці Кім Чен Ір вказує на необхідність анулювати так званий «закон про державну безпеку» в Південній Кореї. Згідно з цим законом, якщо південнокорейці спілкуються з північнокорейцями, навіть в особистих питаннях, якщо політичний діяч виступає з промовою про об'єднання Батьківщини, то його вважають симпатиком Північної Кореї і ворогом народу. Закон забороняє слухати північнокорейське радіо, розповсюджувати нашу літературу... Словом, цей закон визначив КНДР як найпершого ворога. Але якщо південнокорейська влада насправді продемонструє поліпшення відносин з Північною Кореєю, то ми готові в будь-який час зустрічатися з ними і з відкритою душею консультуватися в питанні об'єднання Батьківщини.

— У чотиристоронній зустрічі в Нью-Йорку також брали участь США та Японія. Очевидно, обговорювалися й відносини КНДР із цими двома країнами?

— Як вам відомо, нашу країну було звільнено 1945 року після другої світової війни. І тоді до Південної Кореї увійшли американські війська, а до північної — радянські. Але радянські війська вже залишили КНДР, тим часом у Південній Кореї досі перебуває більш як 40 тисяч американських солдатів. І по закінченні Корейської війни 1953 року угоду про перемир'я було підписано саме зі США. Ми, звичайно, не бажаємо бачити Сполучені Штати своїм довічним ворогом, однак хочемо, щоб вони змінили свою позицію щодо КНДР. Під час переговорів наша делегація запропонувала включити до порядку денного питання про укладення мирної угоди зі США, яка замінить угоду про перемир'я, і питання про виведення американських військ із Південної Кореї. Але проти цих двох питань виступили США. Ми вважаємо таку поведінку неправильною. Якщо ми обговорюватимемо питання, що стосуються лише Півночі і Півдня Кореї, то навіщо нам сидіти за столом переговорів з іншими країнами? В минулому присутність американських військ у Південній Кореї пояснювалася можливістю нападу Радянського Союзу. Але СРСР уже немає, і цей аргумент застарів. У США також кажуть, що Північ начебто може напасти на Південь. Але ми неодноразово заявляли, що не маємо наміру цього робити. Більше того, 1992 року між КНДР та Південною Кореєю було укладено угоду про ненапад.

А щодо відносин з Японією, то ви знаєте: нашу країну було окуповано нею з 1905 року до 1945 року. За цей час наш народ зазнав неймовірних страждань. Наприклад, більш як 200 тисяч корейських жінок було «мобілізовано» до похідних борделів для японських солдатів. Однак у своїй праці Кім Чен Ір відзначив, що коли Японія щиро повинитьея перед корейською нацією, то ми готові нормалізувати відносини і з нею. Адже Японія — сусідня країна, і ми зацікавлені мати з нею хороші відносини.

— І нарешті, коли заплановано наступний етап переговорів?

— Поки точно невідомо. Питання залежить від позиції США. Західні ЗМІ передають, що наступний етап переговорів заплановано на 15 вересня. Але в будь-якому разі у Пхеньяні нічого про це ще не відомо.

Інтерв'ю взяла Наталя ФІЛІПЧУК.

Суди шаріату — проти насилля і злочинності

КОЛИ в країні не все благополучно, характерні основні три речі: пошук стрілочників, поява астрологів і народних цілителів, а також розмови, що для порядку необхідна жорстка влада. Мабуть, в усіх країнах колишнього СРСР у кризові періоди пригадувалися методи правління вождя всіх народів.

«Закрутити гайки» вирішили і в далекому Пакистані, де криміногенна обстановка залишає бажати кращого. Глава уряду країни Наваз Шаріф висловився за реставрацію ісламської системи правосуддя і відновлення дії судів шаріату, що існували в країні під час військового правління диктатора Зія-уль-Хака. «Відновлення судів шаріату необхідне для того, щоб раз і назавжди покінчити з розгулом злочинності й насилля в країні», — заявив прем'єр на мітингу в Ісламабаді, присвяченому дев'ятій річниці від дня смерті колишнього президента.

Що ж, заява серйозна, як і сама система судів шаріату. До речі, за однією з шаріатських кар почасти сумують наші співгромадяни, в яких у тісняві громадського транспорту безпардонно тягнуть гаманці. Так ось — у Пакистані за подібні витівки невдовзі запросто можна буде позбутися руки.

Хроніка. Факти. Події

● *Кишинев*

Поздоровляємо!

Сьогодні Республіка Молдова відзначає національне свято — День незалежності. Шість років тому її парламент прийняв Декларацію про незалежність. «Усупереч труднощам, через які Республіці Молдова судилося пройти за цей період (внутрішня політична нестабільність, збройний конфлікт на Дністрі, стихійні лиха, надмірна залежність від енергетичних джерел Сходу), — каже міністр-радник Посольства Республіки Молдова в Україні Валеріан Верстюк, — сьогодні можна констатувати, що країна утвердилася у світі як демократична і правова держава, котра має величезні перспективи розвитку в найрізноманітніших галузях».

● *Вашингтон*

МВФ дає добро

Міжнародний валютний фонд схвалив надання Україні кредиту розміром майже 542 млн. доларів, призначеного для підтримки економічної програми уряду в 1997-98 рр. Кредит надається на рік з правом негайного одержання 49 млн. доларів.

● *Токіо*

Перемога уже в кишені?

Правляча в Японії Ліберально-демократична партія офіційно оголосила про проведення 8 вересня перевиборів свого голови, на яких перемогу вже гарантовано нинішньому лідерові ЛДП — прем'єр-міністрові Рютаро Хашимото. Фактично його буде лише формально знову затверджено на посту, оскільки на голосування не виноситимуться інші кандидатури. Таким чином, Р. Хашимото має всі шанси ще на два роки залишитися в кріслі глави уряду, адже ЛДП разом зі своїми союзниками поки що має робочу більшість у ключовій, нижній, палаті парламенту.

● *Лібревіль*

Знову говорять про мир

Учора в Лібревілі (Габон) під головуванням президента Габону Омара Бонго відновилися переговори з мирного врегулювання внутрішнього конфлікту в Республіці Конго. У діалозі беруть участь сторони, що перебувають у протиборстві, — президентське угруповання на чолі з главою держави Паскалем Ліссубою та активісти опозиції, очолювані колишнім президентом Дені Сассу-Нгессо.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних агентств.

Японія — країна далека. Та лише географічно

(Початолк на 1-й стор.).

А під час святкування Дня незалежності у Києві перебувала з робочим візитом ще одна делегація парламенту Японії на чолі з депутатом палати представників Мікіо Оомі. 25 серпня з нею зустрівся Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Пан Оомі відзначив успіхи, що їх досягла українська дипломатія протягом останнього часу. На його думку, таких результатів неможливо було б досягти без зусиль усіх гілок влади, в тому числі й законодавчої.

Під час зустрічі було порушено тему подолання наслідків катастрофи на Чорнобильській АЕС. Олександр Мороз подякував японській стороні за незмінну увагу до цієї теми, а також за постійну допомогу. За словами Мікіо Оомі, проблема Чорнобиля — не тільки України чи колишнього СРСР, а всього світового співтовариства. І пообіцяв, що Японія і надалі надаватиме допомогу Україні задля подолання наслідків аварії.

Японську сторону також цікавили перспективи розвитку української держави, відносини між парламентом і урядом, яким шляхом рухатиметься Україна у сфері економіки тощо. Олександр Мороз відповів на ці запитання.

За французьким зразком?

Парламентські вибори в Марокко, за результатами яких уперше в історії цієї північноафриканської країни буде сформовано двопалатний законодавчий орган влади, відбудуться в кінці жовтня — на початку листопада. Про це оголосив король Марокко Хасан II. Виступаючи з нагоди 44-ї річниці «революції короля й народу», монарх повідомив, що склад нового уряду країни буде оголошено в січні, повідомляє ІТАР-ТАКС.

«Бриз» влаштовує не всіх: дехто знову хоче бурі

Незважаючи на значний зовнішній та внутрішній політичний тиск, миротворчі навчання «Морський бриз—97» розпочалися. Минулої суботи до української військово-морської бази Донузлав, що в північно-західному Криму, прибули бойові кораблі й допоміжні судна шести країн. Окрім флотів України й США, у навчаннях беруть участь ВМС Болгарії, Туреччини, Румунії та Грузії, близько десяти держав надіслали спостерігачів.

Метою «Морського бризу—97» є проведення гуманітарної операції миротворчими силами за мандатом ООН. Учора учасники маневрів розпочали морську фазу навчань. Розгорнувши сили, вони сформували гуманітарний конвой і приступили до відпрацювання елементів охорони й взаємодії у морі. Сухопутна частина навчань відбудеться 29-30 серпня на полігоні «Широкий лан» у Миколаївській області.

Володимир ПРИТУЛА.

Сімферополь.

Отже, подія, про яку так довго й гнівно говорили українські комуністи та російські генерали, нарешті сталася. Навчання «Морський бриз—97» успішно тривають. Їх опонентам можна лише поспівчувати.

І справа навіть не в тому, що ворожа українським лівим та російським общинам Криму «тінь світового капіталізму» насунула нині на самісінькі кримські береги, а вони — ліві й общини — не можуть нічого реального цьому протиставити. Головним збитком для активістів антинатовського руху є те, що після проведення навчань вони втратять величезне поле для партійно-ідеологічної роботи: адже останні півроку названі політичні сили регулярно нагадували про своє існування та свої ідеї саме завдяки майбутнім навчанням. Інакше кажучи, був чудовий привід помітингувати та зробити заяви, а тепер такої нагоди не стане.

Шкода. Тому що, судячи з усього і незважаючи на численні акції «провидців», населення України ще не встигло усвідомити, якою великою є загроза розширення НАТО і якими мудрими є політичні сили, що проти цього виступають. Не врятували ситуації ані візит до Криму першого українського комуніста Петра Симоненка, який вирішив очолити останні антинатовські виступи особисто, ані телеграми солідарності з Москви — від Геннадія Зюганова «со товарищи». Попри всі старання «буревісників» буря не відбулася. Навчання тривають, і кінця світу, хоч як дивно, не сталося.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Як пенсіонер економічну скруту подолав,

або Нотатки з колись «лежачого» колгоспу

Кадри

Дивні іноді речі у вітчизняному агропромисловому комплексі трапляються. Межують між собою сільгосппідприємства, як-от у селі Попельнастому (Олександрійський район Кіровоградської області). У КСП ім. Шевченка нива на ужинок щедра, незважаючи ні на дощі, ні на посухи, і тваринництво прибуткове, і ясла завжди повні, а в сусідів, у сільгосппідприємствах «Мир» та «Нива», хоч би що робили — справи не йдуть.

Зо два роки тому і шевченківські лани були безплідними. Щоправда, тоді підприємство виглядало трохи інакше — велике, неповоротке. Усі три вищезгадані КСП до нього і входили. Гігант у зведеннях райуправління сільського господарства завжди пас задніх.

Зібрались якось працівники підприємства і почали думу думати, що його вдіяти, аби виробництво давало хоча б якісь прибутки, і згадали: ще у 50-ті у Попельнастому було три колгоспи. То, може, й тепер розділитися, якщо господарювати великою громадою не виходить, а менші підприємства, дивись, і виявляться в нинішніх економічних умовах мобільнішими. Подумали — зробили. Тільки новоутвореним «Миру» та «Ниві» і такий поворот мало чим зарадив. Збиткові вони — і цим усе сказано. А от КСП ім. Шевченка новозміни зарадили. Більше того, несподівано не лише для районного керівництва, а й для декого з мешканців Попельнастого в окремо взятому колгоспі сталося економічне диво. Приміром, цього року кожний зерновий гектар видав тут по 30 центнерів, а від кожної корови почали надоювати не по 3 кілограми молока, як колись, а на десять кілограмів більше.

Попельнянці пов'язують своє сходження з нинішнім головою КСП 74-річним Віктором Маленком. Обрали саме його керувати оновленим сільгоспвиробництвом не випадково. На тих-таки загальних зборах пригадали старожили села, що головував тут Віктор Якович у 55—60-х роках. Поставила партія молодого вчителя на складну ділянку соцбудівництва — піднімати ледь животіючий колгосп у найвіддаленішому селі. Підняв. За це отримав «заохочення» — ще одне «лежаче» господарство. Витягнув і його. А потім, у кращих традиціях соціалістичного реалізму, Віктора Яковича «з'їли». Відтоді перепробував, здавалося б, усе: від старшого інженера до директора профтехучилища...

Умовляли Віктора Маленка-пенсіонера очолити КСП його працівники не довго.

— У мене, — каже, — з сільгоспвиробництвом давні рахунки.

Друге пришестя потрібно хоча б для того, аби реабілітувати себе за перше. А «зліт» підприємства—колишнього банкрута — ніяке то не економічне диво. Сільгоспвиробництво не може бути збиткове. Таких вершин в змозі досягти будь-яке КСП. На селі просто розгубилися за нових умов. А декому каламутна водичка — на руку.

Знайомлячись з господарством, зайвий раз пересвідчуєшся: це саме той випадок, коли, хоч як банально звучить, кадри все й вирішили. Заслуговують на увагу й методи керування нового голови...

Рахуй — і матимеш

Принцип, яким Віктор Маленко керується завжди. Вирішували, приміром, купувати крупорушку чи ні. Її ціна — 33 тисячі гривень. Забагато? Тонна пшениці коштувала торік 220 гривень. Змолотимо її, подумали. Борошно вдвічі дорожче. А коли робити з нього вермішель та макарони — ще прибавка. Підрахували: швидко окупиться крупорушка. Купили.

Не кидай слів на вітер

Сьогодні голова КСП знає, який прибуток отримає господарство наступного сезону. Тутешні аграрники вже звикли — так воно й буде. Якщо ти вже пообіцяв, розмірковує Віктор Маленко, обов'язково треба зробити. Тоді й підлеглі в тебе віру матимуть.

Не крадь

Новий голова сам не краде й іншим не дає. За часів першого пришестя, розповідали старожили, аби «дістати» несунів, тримав Віктор Якович при собі армійський бінокль. Нині тактика боротьби з розкрадачами дещо змінилася.

— Слід створити такі умови,— каже керівник,— щоби працівник не розтягував вироблене. Знадобилося, наприклад, трактористові Іваненку насіння багаторічних трав, то йому не треба брати пляшку і йти домовлятися з кимось, як це завше буває. Ми самі продамо аграрникові таке насіння за символічною ціною. Доярки так само, майже за безцінь, можуть отримати на фермі молокопродукти.

Та чи не найголовніший принцип, яким керується в роботі Віктор Маленко, — ніколи не кивати на економічну скруту.

Цікаво: чи працюватимуть ці методи, якщо впроваджувати їх в загальнодержавному масштабі?

Валерій ДРУЖЕНКО.

Кіровоградська область.

Врожай-97

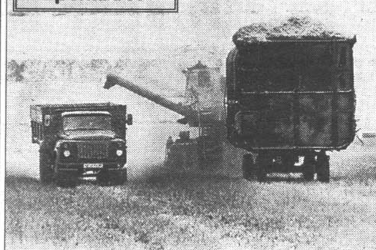

Списали на кузьку

(Початок на 1-й стор.).

Перший — погодний. Морози, дощі, град «попрацювали» гарно. Вимерзло 116 тисяч гектарів озимини — це більше 25 відсотків від посіяного. Пересівали ячменем, що, власне, себе виправдало (за нинішнього літа його урожайність з кожного гектара вища від озимини майже на 5 центнерів). Та ячмінь не пшениця, коровою з нього не спечеш. Звісно, можна сподіватися на кукурудзу, вал її нині очікують непоганий. Та ще питання: яка буде осінь? До того ж, в області бракує збиральної техніки для качанистої. Отож, ці надії можуть поховати сніги та морози.

Не менш важлива причина низької урожайності полтавських чорноземів — послаблення агротехнічного забезпечення зернового лану. Ці тенденції тривожні, адже саме Полтавщина була традиційно попереду в агрономічній науці. Тепер найбільшу шкоду урожаю завдали біологічні шкідники, кузька і клоп-черепашка. Практично вони, стверджують чиновники АПК області, і з'їли половину полтавського збіжжя. Хоча в окремих господарствах, де агрономія шанована, проблем не було: шкідників вчасно знешкодили.

Власне, можна назвати і третю причину цьогорічних недоборів: низький рівень жнивної кампанії. За винятком поодиноких КСП і районів, жнива на Полтавщині пройшли самопливом. І це зайвий раз свідчить про низький керівний кадровий потенціал. Те ж саме і з державним та регіональним контрактами. Поки що вони не виконані і на 50 відсотків, а за таких темпів збирання Полтавщина відсвяткує обжинки якраз під Новий рік. Якщо відсвяткує... Хоча що таке «план» у 300 тисяч тонн зерна, коли засипали в державні засіки і по одному мільйону? Куди не кинь, усюди клин... А треба не лише дожинувати, а й подумати про хліб майбутній. Посівна вже розпочалася. Площі озимих треба збільшити до 430 тисяч гектарів, вважають в облдержадміністрації. Звісно, це похвально. Гірше інше: грунт підготовлений лише на 60 відсотків, є дефіцит у 18 тисяч тонн посівного збіжжя. Проте, як завжди, місцеве керівництво налаштоване оптимістично і сподівається на добрий ужинок наступного сезону. Сподіватися, звісно, можна...

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Дорідний колос дунаївчан

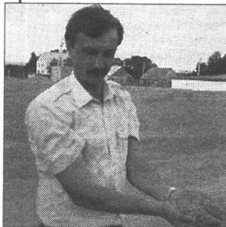

Чотири роки поспіль Дунаєвеччина плենталася у хвості сільськогосподарського виробництва Хмельницької області. Відтоді, як районну виконавчу владу очолив депутат облради Антон Бугерко, справи покращилися. З кожного гектара на нинішніх жнивах беруть по 50 центнерів хліба — буде чим розрахуватися і за кредити, і з аграрниками, і з Пенсійним фондом. Тут так налагодили жнивну кампанію, що своїми комбайнами, тракторами, сівалками тепер можуть поділитися з хліборобами інших районів. Дунаївчани вже виконали державний та регіональний контракти. Чимала заслуга в цьому і трударів Ставищанської селянської спілки «Колос», яку очолюють батько і син Микола та Юрій Костриби (на знімку).

Текст і фото Михайла ВАСИЛАШКА.

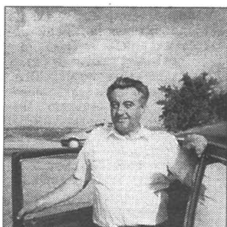

Колективи центрального апарату міністерства, державних департаментів транспорту, "Укрзалізниці", "Укравтодору", підприємств і організацій транспортно-дорожнього комплексу України глибоко сумують з приводу смерті начальника головного управління кадрової політики та навчальних закладів **Власенка Віктора Григоровича** і висловлюють щире співчуття дружині, синові, рідним та близьким покійного.

Передчасно, на 60-му році життя, пішла чуйна й талановита людина, досвідчений працівник, який усе своє життя віддав організації роботи транспорту та кадрового його забезпечення. Почесний автотранспортник, активний учасник інтернаціональної допомоги з організації роботи транспорту на Кубі, учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

В серцях усіх, хто знав Віктора Григоровича, назавжди залишиться добра і світла пам'ять про нього.

Колегія Міністерства транспорту України.

Правління Ощадного банку України з глибоким сумом сповіщає про передчасну смерть колишнього заступника голови правління **Ярмака Володимира Миколайовича.**

Свій трудовий шлях Володимир Миколайович розпочав і до кінця свого життя працював у системі Ощадного банку.

Висококваліфікований фахівець, чуйний і уважний до колег керівник, Володимир Миколайович користувався заслуженим авторитетом і пошаною у колег та підлеглих.

Керівництво, колектив Ощадного банку України висловлюють співчуття батькам, дружині, доньці та рідним покійного, разом з ними переживають передчасну кончину Ярмака Володимира Миколайовича.

Хай земля йому буде пухом. Світла пам'ять про нього назавжди залишиться в наших серцях.

Правління Ощадного банку України.

До уваги акціонерів ВАТ «Елекон»

Правління ВАТ «Елекон» повідомляє про проведення перших загальних зборів акціонерів, які відбудуться 10 жовтня 1997 року о 14 годині за адресою: 252061, м. Київ, вул. Пост-Волинська, 5.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Звіт дирекції про підсумки фінансово-господарчої діяльності ВАТ та перспективи роботи товариства в 1998 році.
3. Прийняття статуту ВАТ у новій редакції.
4. Затвердження внутрішніх нормативних документів.
5. Вибори керівних органів ВАТ.
6. Різне.

Реєстрація акціонерів проводиться 10 жовтня 1997 року з 9 до 12 години за документом, який посвідчує особу та повноваження, або дорученням на представництво.

Тел. для довідок 483-70-47 (код 044).

Дирекція ВАТ «Елекон».

Арбитражный суд Донецкой области (340115, Донецк, б-р Пушкина, 34) возбудил дело № 19/1-10 Б о банкротстве акционерного общества «Петровское» (340010, Донецк, ул. Летняя, 4-а; расчетный счет 489218 в Петровском отделении Укрсоцбанка Донецка).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражним судом Кіровоградської області порушено справи про банкрутство:

— приватного виробничо-будівельного підприємства «Комбі» (м. Кіровоград, вул. Тельмана, 52а, р/р 468008 в КФ АКБ «Укоопспілка», код —13765493) — справа № 736/7;

— товариства з обмеженою відповідальністю «Астра-Агро Лтд» (м. Кіровоград, вул. Леніна, 23, р/р 2467702 в АППБ «Аваль», код — 13763225) — справа № 798/8;

— кооперативу «Фортуна» (м. Кіровоград, вул. Комарова, 64, р/р 461620 в АПБ «Україна», код —13769038) — справа № 799/8;

— акціонерного товариства закритого типу «Сотел» (м. Кіровоград, вул. Полтавська, 71, р/р 10467430 в ОД «Укрсоцбанку», код — 22210749) — справа № 797/8;

— приватної фірми «Курганський і К°» (м. Кіровоград, вул. Робітнича, 19, кв. 2, р/р 1468509 у «Промінвестбанку», код — 13767660) — справа № 830/8;

— товариства з обмеженою відповідальністю «Долмар» (м. Кіровоград, вул. Поповича, 7-в, р/р 9467166 в «Укрсоцбанку», код — 23685236) — справа № 831/8;

— приватної фірми № 6465 (м. Кіровоград, вул. Гоголя, 78, кв. 16, р/р 001467181 в «Укрсоцбанку», код — 13755390) — справа № 832/8;

— малого приватного підприємства «Діо» (м. Кіровоград, вул Маршала Конева, 25/19, кв. 62, р/р 467161 у «Промінвестбанку», код — 13751713) — справа 838/8.

Майнові вимоги кредиторів подаються до Арбітражного суду Кіровоградської області (вул. Луначарського, 29) в місячний термін з дня публікації оголошення.

ВАТ «Чечельницький цукровий завод»

повідомляє, що перші загальні збори акціонерів відбудуться 26 вересня 1997 року о 10-й годині за адресою: 288521, Чечельник Вінницької області.

Реєстрація акціонерів з 8-ї до 10-ї години у приміщенні клубу ВАТ Чечельницького цукрозаводу.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління ВАТ про результати господарсько-фінансової діяльності з часу його створення.
2. Прийняття статуту ВАТ у новій редакції.
3. Вибори керівних органів ВАТ.
4. Затвердження внутрішніх нормативних документів.
5. Різне.

Правління ВАТ.

Открытое акционерное общество «Южцветметгазоочистка»

сообщает о проведении первого общего собрания акционеров ОАО «Южцветметгазоочистка», которое состоится 11 октября 1997 года в 10 часов по адресу: Запорожье, Северное шоссе, 30 (проезд троллейбусами №№ 1, 10, 13 до остановки «НИИОГАЗ»).

Регистрация участников собрания с 8.00 до 9.30.

Повестка дня:

— информация о результатах финансово-хозяйственной деятельности ОАО за 1996 год и за 1-е полугодие 1997 года;

— утверждение устава ОАО;

— утверждение документов, регламентирующих деятельность общества;

— выборы органов управления ОАО.

Для участия в собрании необходимо иметь документ, удостоверяющий личность, доверенность на право голосования (для представителей акционеров).

С проектами документов можно ознакомиться в рабочие дни в ОАО «Южцветметгазоочистка» по адресу: Запорожье, Северное шоссе, 30.

Тел. для справок: (0612) 2—92—01; 2—92—15.

Арбітражний суд Запорізької області (330001, Запоріжжя, вул. Шаумяна,4) порушив справу № 5/2-574 про банкрутство приватного підприємства «Настенька». Юридична адреса і реквізити: 330000, Запоріжжя, вул. Перемоги,97 «а»; р/р 644553 в АКБ «Індустріалбанк», МФО 313849, ОКПО 23284323.

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і санаторів протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 162—3 о банкротстве Судакского оптово-розничного курортного плодоовощного комбината.

Юридический адрес: 384882, г. Судак, ул. Гагарина, 43, расчетный счет 000567801 в филиале АК АПБ «Украина», МФО 324247.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Полтавская областная дирекция Укрсоцбанка оказывает содействие в продаже залога недвижимости:

1. Строения общей площадью 2588 кв. м. на земельном участке 2827,8 кв. м., пригодные для производственно-хозяйственной деятельности или под крытый вещевой рынок, в центре города Полтавы по ул. Шевченко, 48. Стоимость — 280 тыс. гривен.
2. Строение, одноэтажное кирпичное здание площадью 400 кв. м. на огражденном земельном участке 1247 кв. м., пригодные для производственно-хозяйственной деятельности, по адресу: Полтава, ул. Виноградная, 36. Стоимость — 76 тыс. гривен.
3. Магазин и офис общей площадью 200 кв. м. в центре города Полтавы, возле центрального рынка, по ул. Куйбышева, 14/16. Стоимость — 76 тыс. гривен.
4. Две новые разборные станции технического обслуживания автомобилей (два ангара 16 х 28 м с оборудованием). Стоимость — 76 тыс. гривен.

За справками обращаться по телефону: 7-52-63.

Новий склад Кабінету міністрів

У Маріїнському палаці столиці відбулося урочисте представлення нового складу Кабінету міністрів.

Перед учасниками урочистого представлення виступили Голова Верховної Ради Олександр Мороз, Президент України Леонід Кучма.

Пропонуємо вашій увазі список членів уряду:

Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко;

перший віце-прем'єр Анатолій Голубченко;

віце-прем'єр з питань соціальної політики, міністр праці і соціальної політики Микола Білоблоцький;

віце-прем'єр Валерій Смолій;

віце-прем'єр з питань економіки — Сергій Тигипко;

міністр Кабінету міністрів Анатолій Толстоухов;

міністр промислової політики Василь Гуреєв;

міністр у справах сім'ї і молоді Валентина Довженко;

міністр освіти Михайло Згуровський;

міністр з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків чорнобильської катастрофи Валерій Кальченко;

міністр АПК Юрій Карасик;

міністр охорони навколишнього середовища і ядерної безпеки України Юрій Костенко;

міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко;

міністр оборони Олександр Кузьмук;

міністр інформації Зиновій Кулик;

міністр фінансів Ігор Мітюков;

міністр зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі Сергій Осика;

міністр культури Дмитро Остапенко;

міністр у справах науки і технологій Володимир Семиноженко;

міністр охорони здоров'я Андрій Сердюк;

міністр юстиції Сузанна Станік;

міністр економіки Віктор Суслов;

міністр закордонних справ Геннадій Удовенко;

міністр транспорту Валерій Череп;

міністр енергетики Олексій Шеберстов;

міністр вугільної промисловості Станіслав Янко.

Відкритий лист

Президентові України Л. Кучмі
Голові Верховної Ради О. Морозу
Прем'єр-міністрові України В. Пустовойтенку

Ми, професіонали житлово-комунального господарства України, з обуренням сприйняли Указ Президента України від 11 серпня 1997 року про ліквідацію Держжитлокомунгоспу і злиття його з Державним комітетом з будівництва та архітектури.

Це рішення протягом двох-трьох років може призвести найважливішу галузь життєзабезпечення населення нашої країни до повного розвалу.

Житлово-комунальне господарство — складний народногосподарський комплекс, основні фонди якого становлять четверту частину всіх основних фондів України.

Галузь, в якій зайнято близько 1 мільйона чоловік, об'єднує понад 20 самостійних підгалузей і забезпечує життєдіяльність міст і селищ, задовольняючи потреби населення у водо-, теплопостачанні, водовідведенні, газопостачанні, санітарний очистці, благоустрої й озелененні, перевезеннях міськелектротранспортом, ремонті житлового фонду, ритуальному обслуговуванні тощо.

За останній час житлово-комунальне господарство **дійшло до межі руйнування.** Спрацювання більшості об'єктів інженерних систем досягло 35—40 відсотків.

Через відсутність коштів призупинено будівництво і реконструкцію об'єктів водо-, теплопостачання, водовідведення тощо.

Диспропорція між діючими потужностями і потребами в послугах населенню досягла критичної межі.

Ми не один рік працюємо в цій галузі і можемо стверджувати, що здійснене свого часу перетворення Міністерства житлово-комунального господарства на Комітет, фінансування за залишковим принципом негативно відбилося на управлінні підприємствами, їх технічному й економічному стані.

Попри всі труднощі (в тому числі мізерну зарплату і систематичну затримку її виплати) працівники галузі, проявляючи дисципліну й організованість, працюючи з великою напругою, роблять усе, щоб створювати людям добрий настрій, розуміючи, що галузь є одним з механізмів стабільності в Україні.

Але ситуація, що склалася в галузі, будь-якої миті може вийти з-під контролю.

Для вирішення зазначених проблем ми, фахівці, які присвятили все своє життя роботі в житлово-комунальному господарстві, вважаємо необхідним негайно відновити Міністерство житлово-комунального господарства, тим більше тепер, коли йде підготовка до зими, коли в країні почастішали випадки природних та техногенних катаклізмів, які завдають народному господарству і населенню великих збитків.

Ми висловлюємо наше глибоке занепокоєння не тільки за долю галузі, а й за добробут населення України, і, передбачаючи можливі негативні наслідки цього рішення, сподіваємося, що ви з розумінням поставитеся до нашого звернення.

З повагою

заслужені працівники сфери послуг України
Володимир Площенко, Іван Турський;
колишній перший заступник міністра житлово-комунального господарства Костянтин Зайцев;
директор ДКП «Київелектротранс» Станіслав Бейкул;
голова Київської міської ради профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення Тамара Костюк;
генеральний директор ТВО «Харківкомунпромвод» Валерій Петросов;
директор Науково-дослідного і конструкторсько-технологічного інституту міського господарства Геннадій Щербина
— усього 22 підписи представників комунального господарства регіонів України.

Щедрий врожай спортивної ниви

Універсіада. Збірна України на час підготовки цього матеріалу лідирувала за кількістю здобутих нагород на Всесвітніх студентських іграх на Сицилії (Італія) — шість золотих, одна срібна, дві бронзові. Другим йшов Китай — 5,2,3.

Блискуче виступила у змаганнях з художньої гімнастики Олена Вітриченко, яка здобула чотири золоті медалі: в багатоборстві, у вправах зі скакалкою, стрічкою, обручем. До цього додала ще й «бронзу» у вправах з булавами.

Чемпіоном ігор став і наш шпажист Олександр Горбачук. «Срібло» у рапіриста, чемпіона світу Сергія Голубицького.

Футбольний турнір: Україна—Китай — 2:0.

Легка атлетика. Знову порадували наші видатні спортсмени, які виграли змагання Гран-прі. Олімпійський і шестиразовий чемпіон світу Сергій Бубка стрибнув із жердиною на 5.95 м у Брюсселі. А Інга Бабакова з Миколаєва була найкращою у стрибках у висоту (2 метри) в Кельні.

У День незалежності головною магістраллю Києва —Хрещатиком — пролягла траса традиційного напівмарафону. Змагалося близько 700 учасників із багатьох країн світу. У чоловіків з рекордом траси (1 година, 4 хвилини і 30 секунд) переміг спортсмен із Кенії Бенсон Локрба. Другим був Жан-Поль Гагхімбаре (Бурунді), третім — Джон Кіпруно (Кенія). Одесит Володимир Бурхаєв прибіг на фініш четвертим. Він став чемпіоном України.

У жінок міжнародний напівмарафон і національний чемпіонат виграла Олена Пластиніна з Ужгорода.

Стрільба з лука. У Канаді на чемпіонаті світу жіноча збірна України виборола срібні відзнаки. А чемпіонками стали спортсменки Кореї.

Плавання. В іспанській Севільї закінчився чемпіонат Європи з водних видів спорту. У скарбничці української команди 9 медалей (6 срібних і 3 бронзові).

Греко-римська боротьба. У Турку (Фінляндія) відбувся молодіжний чемпіонат світу. Збірна України виборола друге місце. А наш спортсмен Бервіс Касимов виграв золоту медаль у ваговій категорії 56 кг.

Теніс. У Києві завершився міжнародний жіночий турнір «Кубок «Аваль» з призовим фондом 25 тисяч доларів. Ось результати фінальних поєдинків: одиночний розряд —Барбара Шварц (Австрія)—Марія-Фернанда Ланда (Аргентина) — 6:3, 6:2; парний розряд — Кара Блек (Зімбабве) — Ірина Селютіна (Казахстан)—Наталя Єгорова — Ольга Іванова (Росія) — 6:2, 6:4.

У ці дні на кортах ФК «Динамо» (Київ) триває черговий жіночий міжнародний турнір з призовим фондом 10 тисяч доларів — «Кубок УТЕЛ».

Представник від одеської влади на суд не з'явився

Минулого тижня арбітражний суд Одеської області мав розглянути позов орендного підприємства ринок «Южный» до виконавчого комітету Одеської міської ради про визнання недійсними розпорядження № 656 р. від 11.07.1997 р. та рішення № 398 від 17.07.1997 р.

Попередньою ухвалою арбітражний суд призупинив виконання пункту рішення і розпорядження міськвиконкому у частині, що стосується ініційованого владою одностороннього розірвання договору оренди до прийняття рішення судом в цьому спорі. Про це розповідалося в опублікованій статті «Цвяхи б робити з цих людей...». Однак під час перекладу російською мовою було допущено помилку, і «ухвала» в оригіналі перекладено як «решение» у російськомовному варіанті замість «определение». Цим перекручено юридичний термін і випереджено перебіг подій, за що редакція просить вибачення у суду і читачів. А рішення повинен був прийняти обласний арбітражний суд минулого тижня. Однак зробити цього не вдалося, оскільки представник від міської влади на засідання не прибув. Головуючий змушений був попередити, що за неявки на суд 27 серпня засідання відбудеться і без участі представника від Одеського міськвиконкому.

Очевидно, це буде цілком справедливо. Адже коли потрібно було «виставити» орендарів з ринку, то там побували всі керівники, починаючи з «кращого мера України» Едуарда Гурвіца. А коли настав час аргументувати свої дії, то навіть серед півдесятка юристів виконкому не змогли знайти хоч одного, який замінив би свого колегу в судовому засіданні.

Лідери зазнають втрат

Першість України. Перша ліга. 7-й тур: ФК Львів —Верховина — 5:0. Леськів, 32, Семечко, 38, Луцишин, 74 і 77, Гурка, 87. Металіст — Сталь — 1:1. Іваненко, 20 — Манько, 63. Хімік — Шахтар — 1:2. Симбірьов, 79 — Барабаш, 30, з пенальті, Теркулов, 78. ФК Черкаси — Нафтовик — 1:0. Агарін, 56. ЦСКА-2 — Явір — 3:2. Поляруш, 1 і 80, Дараселія, 82 —Прохоренков, 49 і 77. Зоря — Волинь - 1:1. Шопін, 2 — Мозолюк, 12. Авангард-Індустрія — Буковина — 3:1. Ломако, 1, Рижих, 59, Козаченко, 70 — Білоус, 88. Кремінь — Металург — 0:1. Механошин, 58. Поліграфтехніка — СК Миколаїв — 1:1. Максимов, 20 —І. Корпонай, 35. Нива — Динамо-2 — 0:0. Полісся —Десна — 3:2. Софілканич, 22, Крижанівський, 32, Василишин, 71 — Овчаренко, 60, Данілевський, 87.

У цьому турі лідери дружно втратили очки. Винятком став лише «Металург», який у важкій боротьбі переміг «Кремінь» на його полі.

Важкий матч провів в Олександрії і лідер — СК Миколаїв. Насичену оборону господарів гості подолали тільки раз після удару І. Корпоная. Але цей гол приніс миколаївцями лише нічию. Проте вони лідирують з 19 очками. У «Металурга», який перейшов на друге місце, 15 очок, у «Ниви» — 14, по 13 — у «Нафтовика», «Металіста» і «Динамо-2».

Матчі 8-го туру відбудуться 28 серпня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Коли гранди відпочивали

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 8-й тур.

Таврія—Карпати. 2:0. 1000. 1:0 Гайдаш, 28, 2:0 Опарін, 43. Кривбас—Чорноморець. 0:0. 5000. На 65-й хвилині гравець господарів Павлюченко не реалізував пенальті (удар повз ворота). **Нива—Прикарпаття. 3:1.** 7000. 1:0 Турянський, 20, 2:0 Т. Капанадзе, 25, 3:0 А. Капанадзе, 66, 3:1 Римшин, 78. **Зірка-НІБАС—ЦСКА. 2:1.** 3000. 0:1 Цихмейструк, 51, 1:1 Богданов, 68, 2:1 Скіш, 84. **Металург М—Металург Д. 0:0.** 6500.

	В	Н	П	М	О
Динамо	5	0	0	16-2	15
Шахтар	5	0	1	16-4	15
Дніпро	4	1	0	13-2	13
Прикарпаття	4	1	3	17-9	13
Металург Д	3	4	1	8-4	13
Нива	4	0	2	12-5	12
Чорноморець	3	1	3	11-9	10
Карпати	3	1	4	5-9	10
Металург Зп	3	0	3	10-9	9
Ворскла	3	0	3	11-15	9
Кривбас	2	2	3	4-8	8
ЦСКА	2	1	5	7-10	7
Таврія	2	1	4	6-10	7
Зірка-НІБАС	2	1	4	7-14	7
Металург М	1	1	5	6-23	4
Торпедо	0	2	5	3-19	2

Черговий тур відбудеться 31 серпня і 1 вересня.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254064.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311159.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.